คู่มือ

คำอธิบายและตัวอย่างพฤติกรรม

ตามมาตรฐานทางจริยธรรม

สำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

(Dos and Don’ts)

คำนำ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยประมวลจริยธรรม พ.ศ. 2564 จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 20 ซึ่งกำหนดให้สภาสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียน โดยมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบ และบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ

ตามข้อ 7 แห่งประมวลจริยธรรมดังกล่าวได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมที่ต้องยึดถือและปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด ประกอบด้วย

(1) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

(3) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(4) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม และมีจิตสาธารณะ

(5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(6) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(7) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยจึงได้จัดทำคำอธิบายและตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐานทางจริยธรรมของมหาวิทยาลัยต่อไป

ฝ่ายทรัพยากรบุคคลและบริหารทั่วไป
มีนาคม 2566

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
คำอธิบายและตัวอย่างพฤติกรรม ตามมาตรฐานทางจริยธรรม	
ข้อที่ 1 ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีประมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	4
ข้อที่ 2 ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่	5
ข้อที่ 3 กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม	6
ข้อที่ 4 คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม และมีจิตสาธารณะ	7
ข้อที่ 5 มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน	9
ข้อที่ 6 ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ	10
ข้อที่ 7 ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	11
ภาคผนวก	
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีว่าด้วย ประมวลจริยธรรม พ.ศ. 2564	12

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 1

ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Dos)	ไม่ควรทำ (Don’ts)
<u>หลักการ</u> ส่งเสริม สนับสนุน และพิทักษ์รักษาสถาบันหลักของประเทศ โดยการรักษาผลประโยชน์และ ชื่อเสียงของประเทศชาติ การปฏิบัติตามหลักศาสนา การเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมทั้งปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมาย **<u>คำอธิบาย</u>** **ยึดมั่น** หมายถึง ก. ยึดถืออย่างมั่นคง ไม่เปลี่ยนแปลงง่าย ๆ เช่น ยึดมั่นในหลักการ ยึดมั่นในตัวบุคคล **ส่งเสริม** หมายถึง ก. เกื้อหนุน ช่วยเหลือ สนับสนุนให้ดีขึ้น **สนับสนุน** หมายถึง ก. ส่งเสริม ช่วยเหลือ อุปการะ **พิทักษ์** หมายถึง ก. ดูแลคุ้มครอง **รักษา** หมายถึง ก. ระวัง เช่น รักษาสุขภาพ ดูแล เช่น รักษาทรัพย์สมบัติ, ป้องกัน เช่น รักษา บ้านเมือง สงวนไว้ เช่น รักษาไมตรี **เทิดทูน** หมายถึง ก. ยกย่อง เชิดชูไว้เป็นที่เคารพ **ต่อต้าน** หมายถึง ก. ปะทะไว้ต้านทาน ไว้สู้รบ ป้องกันไว้ **ปฏิปักษ์** หมายถึง น. ฝ่ายตรงกันข้าม, ข้าศึก, ศัตรู /ว. ที่ตรงกันข้าม เช่น ฝ่ายปฏิปักษ์	1. แสดงออกถึงความภูมิใจในชาติและยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ 2. ปกป้อง ดูแลผลประโยชน์และความมั่นคงของ ประเทศชาติ 3. ยึดมั่นและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งเอกราชและอธิปไตยของชาติให้คงอยู่อย่างมีเกียรติภูมิ 4. ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และเคารพในความแตกต่างของการนับถือศาสนา 5. ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดี 6. ยกย่อง เชิดชู สถาบันพระมหากษัตริย์	1. ไม่แสดงออกในลักษณะการดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือไม่กระทำการอันเป็นการทำลายความมั่นคงของชาติ 2. ไม่กระทำการอันเป็นการให้ร้ายหรือก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อภาพลักษณ์ของประเทศ 3. ไม่แสดงการต่อต้าน หรือกระทำการอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 4. ไม่แสดงกิริยาวาจาหรืออาการในเชิงลบหลู่ ดูแคลนหรือด้อยค่าศาสนาใดศาสนาหนึ่ง 5. ไม่ขัดขวางการทานุบำรุงศาสนาและการปฏิบัติศาสนกิจทั้งปวง

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 2

ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Dos)	ไม่ควรทำ (Don’ts)
<u>**หลักการ**</u> ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม มีจิตสำนึกที่ดี โดยมีความสุจริตใจเป็นที่ตั้ง และมีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผลจากการกระทำของตน <u>**คำอธิบาย**</u> **ซื่อสัตย์** หมายถึง ก. ประพฤติตรงและจริงใจ ไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง **สุจริต** หมายถึง น. ความประพฤติชอบ **จิตสำนึก** หมายถึง น. ภาวะที่จิตตื่นและรู้ตัว สามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าจากประสาทสัมผัส ทั้ง 5 คือ รูป เสียง กลิ่น รส และสิ่งที่สัมผัสได้ ด้วยกาย **รับผิดชอบ** หมายถึง ก. ยอมรับผลทั้งที่ดีและไม่ดี ในกิจการที่ตนได้ทำลงไปหรือที่อยู่ในความดูแล ของตน	1. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจริงใจ ตรงไปตรงมา ไม่กระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในงานหรืออาชีพของตน 2. ตรงต่อเวลาทั้งการมาปฏิบัติหน้าที่และการนัดหมาย 3. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรอบคอบ ถูกต้อง รวดเร็ว เต็มกำลังความสามารถ 4. กล้ารับผิดชอบในความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ และพร้อมรับการตรวจสอบ รวมถึงรับผิดชอบต่อผลการกระทำของตนเอง อธิบายสิ่งที่ตนได้ปฏิบัติอย่างมีเหตุผลและชอบธรรม กล้ายอมรับผลดีและผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตนเอง 5. มีจิตสำนึกต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ 6. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และคำนึงถึงหลักสากลในการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนในงานของตน เช่น เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อมหาวิทยาลัย 7. อดทนหรือยับยั้งชั่งใจต่อผลประโยชน์ที่เย้ายวน โดยคำนึงถึงเกียรติและศักดิ์ศรี 8. ให้คำปรึกษาแนะนำผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา ให้รายละเอียด ที่สมบูรณ์ครบถ้วนเพียงพอ 9. ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ ใส่ใจ ระมัดระวัง ถูกต้อง รักษาผลประโยชน์สาธารณะ อย่างเต็มความสามารถ	1. ไม่ใช้เวลาและทรัพยากรของทางมหาวิทยาลัย เพื่อไปทำงานภายนอกให้ผลประโยชน์กับตนเองและครอบครัว 2. ไม่ลอกหรือนำผลงานของผู้อื่นมาใช้เป็นของตนเองโดยมิได้ระบุแหล่งที่มา 3. ไม่ใช้สิ่งของ วัสดุอุปกรณ์ หรือซอฟต์แวร์ ที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือผิดกฎหมาย 4. ไม่เลี่ยงหรือปฏิเสธความรับผิดชอบ ไม่กล่าวโทษผู้อื่นเมื่อเกิดข้อผิดพลาด 5. ไม่นำข้อมูลสำคัญหรือข้อมูลความลับ ของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อ การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้อง 6. ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 7. ไม่ระมัดระวัง ไม่ใส่ใจในการปฏิบัติงาน 8. ไม่รักษาทรัพย์สินสาธารณะ และสิ่งแวดล้อม

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 3

กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Dos)	ไม่ควรทำ (Don'ts)
<u>หลักการ</u> กล้าตัดสินใจและยกย่องผู้ที่ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ชอบธรรม และกล้าแสดงความคิดเห็น คัดค้าน หรือเสนอให้มีการลงโทษผู้ที่ทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง **คำอธิบาย** **กล้า** หมายถึง ก. ไม่กลัว, ไม่ครั่นคร้าม ถูกต้อง หมายถึง ก. ไม่ผิด เช่น คำตอบถูกต้อง **ชอบธรรม** หมายถึง ว. ถูกตามหลักธรรม ถูกตามนิตินัย **ทำนอง** หมายถึง น. ทาง, แบบ, แบบอย่าง, เช่น ทำนองคลองธรรม ทำนองเดียวกัน **คลองธรรม** (คู่มือการกำหนดสมรรถนะ ในราชการพลเรือน: คู่มือสมรรถนะหลัก, สำนักงาน ก.พ., 2553) หมายถึง การยึดมั่น ในความถูกต้องชอบธรรม และจริยธรรม **การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม และ จริยธรรม** (คู่มือการกำหนดสมรรถนะใน ราชการพลเรือน: คู่มือสมรรถนะหลัก, สำนักงาน ก.พ., 2553) หมายถึง การดำรงตน และการประพฤติปฏิบัติตนในวิถีแห่งความดีงาม ความถูกต้อง ทั้งในกรอบของกฎหมาย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณแห่ง วิชาชีพ เพื่อภาพลักษณ์ ศักดิ์ศรี ชื่อเสียง และเกียรติยศของความเป็นข้าราชการทีดี	1. รับผิดชอบต่อผลการกระทำของตนเอง อธิบาย สิ่งที่ตนได้ปฏิบัติอย่างมีเหตุผลและชอบธรรม กล้ายอมรับผลดี และผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตนเอง 2. กล้าแจ้งเหตุหรือร้องเรียนเมื่อพบเห็น การกระทำผิด แม้ผู้กระทำผิดจะเป็นเพื่อน ร่วมงาน หรือผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานเดียวกัน 3. เปิดเผยการทุจริตที่พบเห็นหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยไม่ปล่อยปละละเลย 4. ให้รางวัลแก่ผู้กระทำความดี 5. กล้าลงโทษ ผู้กระทำผิดอย่างเหมาะสม เป็นธรรม 6. ใช้ดุลพินิจอย่างมีเหตุมีผลในการตัดสินใจ กระทำหรือไม่กระทำด้วยความสุจริตใจ 7. กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้องไม่ชอบธรรม	1. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้อง ชอบธรรม 2. ไม่ละเลย หรือไม่ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติตามกฎระเบียบ 3. ไม่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย ในการเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมในทางศีลธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณี หรือละเมิดกฎหมาย เช่น การสร้างความเสียหาย แก่ชื่อเสียง และทรัพย์สิน การมีไว้ซึ่งสื่อลามกอนาจาร การส่งต่อจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นการรบกวน สร้างความรำคาญหรือเป็นการโฆษณา สินค้า ธุรกิจและบริการนอกเหนือจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด รวมถึงการใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อที่ไม่เหมาะสมขณะทำงาน เช่น การเล่นพนันออนไลน์ การเข้าเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม หรือดูหนังออนไลน์ 4. ไม่ให้ความช่วยเหลือผู้ที่ถูกละเมิดหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม 5. ไม่ปฏิบัติงานตามหลักวิชา ตามหลักการ และจรรยาบรรณ

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 4

คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ ส่วนตน ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชย์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม และมีจิตสาธารณะ

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Dos)	ไม่ควรทำ (Don'ts)
<u>หลักการ</u> คิดถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง มีความเสียสละ และมีจิตสาธารณะในการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม **<u>คำอธิบาย</u>** **ประโยชน์ส่วนรวม** (หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา : การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับ ผลประโยชน์ส่วนรวม, ดร.ดำรงค์ ชลสุข, 2561) หมายถึง หรือผลประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของชุมชนโดยรวม ไม่ใช่ผลรวมของประโยชน์ของปัจเจกบุคคล และไม่ใช่ผลประโยชน์ของกลุ่มชน **ประโยชน์ส่วนตัว** (หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา : การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับ ผลประโยชน์ส่วนรวม, ดร.ดำรงค์ ชลสุข, 2561) หมายถึง ผลประโยชน์ที่บุคคลได้รับโดยอาศัย ตำแหน่งหน้าที่ของตนหาผลประโยชน์จากบุคคล หรือกลุ่มบุคคล มีทั้งที่เกี่ยวกับเงินทองและไม่ได้เกี่ยวกับเงินทอง เช่น ที่ดิน หุ้น ตำแหน่ง หน้าที่ สัมปทาน ส่วนลด ของขวัญ หรือสิ่งที่แสดงน้ำใจ ไมตรีอื่น ๆ การลำเอียง การเลือกปฏิบัติ เป็นต้น	1. มีจิตสำนึกในการใช้ทรัพย์สิน บุคลากร และเวลา ของมหาวิทยาลัยอย่างคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมในงานและอาชีพของตน 2. มีจิตสาธารณะ จิตอาสา อุทิศตนปฏิบัติหน้าที่ 3. ปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน คู่มือแนวทางการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนของหน่วยงานของตน 4. มีส่วนในการช่วยเหลือสังคมในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็น ปัญหา หรือเกิดความเดือดร้อน โดยรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ในความรับผิดชอบ 5. มีส่วนร่วมในกิจกรรมของมหาวิทยาลัยหรือกิจกรรมของชุมชนเพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง 6. ตัดสินใจและกระทำใด ๆ บนพื้นฐานของหลักการ กฎหมาย หลักคุณธรรมที่ชอบธรรม โดยยึดหลักเหตุผลของสาธารณะประเทศชาติ และมนุษยธรรม 7. สร้างความมั่นใจต่อสาธารณชนว่าการกระทำของเราไม่ถูกกระทำโดยผลประโยชน์และความสัมพันธ์ส่วนตัว	1. ไม่เอาประโยชน์ส่วนตนมาทำให้ประโยชน์ส่วนรวมต้องเสียไป เช่น ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ดำเนินการอันจะเป็นการสร้างการผูกมัดหรือรับว่าจะ ดำเนินการในเรื่องที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของตนโดยจงใจ 2. ไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่หรืออิทธิพลกดดันต่อการ ตัดสินใจใด ๆ ของตนหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับงาน ในหน้าที่ 3. ไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ได้มาเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน ไม่ว่าจะเป็นของขวัญ รางวัล หรือผลประโยชน์ในรูปแบบใด ๆ และยึดคำแนะนำเกี่ยวกับการรับของขวัญ ของกำนัล การรับรองแขก และจัดการกับผลประโยชน์ทับซ้อน 4. ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากตำแหน่งหน้าที่ เช่น ใช้ความสนิทส่วนตัว ปูนบำเหน็จพิเศษแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา 5. ไม่เข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ ที่ทำให้มหาวิทยาลัยหรือบริการของรัฐเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือทำให้ประชาชนขาดความไว้วางใจ

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 4

คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ ส่วนตน ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชย์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม และมีจิตสาธารณะ

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Dos)	ไม่ควรทำ (Don’ts)
ผลประโยชน์ทับซ้อน (ชุดความรู้การเฝ้าระวัง การทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ, สำนักงาน ป.ป.ช.) หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำ การใด ๆ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมหรือการดำเนินการที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับตนหรือ พวกพ้อง ทำให้การใช้อำนาจหน้าที่เป็นไปโดย ไม่สุจริต ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาครัฐ **จิตสาธารณะ** หมายถึง (1) น. (Public mind, Public consciousness) คือความรู้สึกของบุคคลที่มองเห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม แล้วรู้สึกอยากเข้าไปมีส่วน ในการช่วยเหลือสังคมในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็น ปัญหา หรือเกิดความเดือดร้อน โดยรู้ถึงสิทธิ และหน้าที่ในความรับผิดชอบ พร้อมลงมือ ปฏิบัติร่วมช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้แก่สังคมของเราร่วมกับผู้อื่น หรือเรียกง่าย ๆ ว่าเป็นน้ำใจของคนที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันในสังคมด้วยความเต็มใจโดยไม่หวัง ผลใด ๆ ตอบแทน (2) น. ความรู้สึกตระหนักของบุคคลถึงปัญหา ที่เกิดขึ้นในสังคม ทำให้เกิดความรู้สึกที่ปรารถนา จะร่วมและมีส่วนช่วยเหลือสังคม		

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 5

มุ่งผลสำฤทธิ์ของงาน

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Dos)	ไม่ควรทำ (Don'ts)
<u>หลักการ</u> มุ่งมั่น อุทิศตน ปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคิดถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย **<u>คำอธิบาย</u>** **การมุ่งผลสัมฤทธิ์** (คู่มือการกำหนดสมรรถนะ ในราชการพลเรือน : คู่มือสมรรถนะหลัก, สำนักงาน ก.พ.) หมายถึง ความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ดี ให้มีประสิทธิผล หรือให้สูงเกินกว่ามาตรฐานที่มีอยู่ **การมุ่งผลสัมฤทธิ์** (โครงการศึกษาและพัฒนา แบบประเมินจริยธรรมข้าราชการพลเรือน, สำนักงาน ก.พ., 2553) หมายถึง ความมุ่งมั่น จะปฏิบัติราชการให้หรือให้เกินมาตรฐานที่มีอยู่ โดยมาตรฐานนี้อาจเป็นผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาของตนเอง หรือเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ ที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น อีกทั้งยังหมายรวมถึง การสร้างสรรค์พัฒนาผลงานหรือกระบวนการ ปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ยากและท้าทายชนิดที่ ไม่เคยมีผู้ใดสามารถกระทำได้มาก่อน โดยเฉพาะ การบริหารงานภาครัฐในปัจจุบันเน้นผลสัมฤทธิ์ ของการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ โดยในบางครั้งก็จะต้องพิจารณาตัดขั้นตอนบางอย่างที่ไม่จำเป็น ทิ้งไปบ้าง เพื่อรังสรรค์งานที่มีคุณค่าและ คุณประโยชน์อย่างแท้จริง	1. ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ มุ่งมั่น ขยัน อดทนเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ทันตามกำหนดเวลาโดยได้ผลลัพธ์อย่างคุ้มค่าทั้งใน ส่วนของการใช้เงิน เวลา และทรัพยากรอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2. แสวงหาวิธีปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จได้อย่าง มีประสิทธิภาพและประหยัดมากขึ้น 3. ปฏิบัติงานโดยไม่ยึดติดอยู่ในกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน แต่มุ่งเป้าหมายขององค์กร โดยมีตัวชี้วัดเป็นรูปธรรมว่าการทำงานนั้น ๆ บรรลุเป้าหมายหรือไม่ และมีการติดตามผลเป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง 4. เชื่อมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ประสานงานกับทีมงานและฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้เกิดความเข้าใจในเป้าหมายและเนื้อหาสาระของงานที่ตรงกัน เพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมาย 5. มีมานะ พยายาม ฝ่าฟันอุปสรรค มุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย 6. จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำงานให้สำเร็จ และขจัดสภาพแวดล้อมที่ขัดขวางต่อการทำงาน เช่น การทำ5ส, การจัดระเบียบแฟ้มงาน, การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการทำงาน 7. ปฏิบัติงานและพัฒนางานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพดีกว่าเดิม และมีมาตรฐานสูง	1. ไม่ขัดขวางการดำเนินการตามนโยบายต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย 2. ไม่ปล่อยปละละเลยหรือเพิกเฉยต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น 3. ไม่ใช้ทักษะและสมรรถนะอย่างเต็มที่ในการทำงานที่รับผิดชอบ 4. ไม่พัฒนาตนเอง ไม่ใฝ่หาความรู้ และไม่นำความรู้ ความเชี่ยวชาญไปใช้พัฒนาตนเองและสร้างสรรค์งานเพื่อส่วนรวม รวมทั้งไม่พยายามรักษามาตรฐานการทำงาน 5. ไม่รับฟังความคิดเห็นและคำวิจารณ์ที่มีเหตุผล 6. ไม่ปรับปรุงวิธีการ กระบวนการทำงาน ตลอดจนกฎเกณฑ์ให้มีชอบธรรม หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำงานในหน่วยงาน 7. ไม่รักษาสัมพันธภาพในการปฏิบัติงานกับผู้ร่วมงานและผู้รับบริการ 8. ไม่รักษาความสามัคคีในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานบรรลุผลเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 6

ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Dos)	ไม่ควรทำ (Don’ts)
<u>หลักการ</u> ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยการใช้ความรู้สึก หรือ ความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความ แตกต่าง เช่น เชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพ ร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม **<u>คำอธิบาย</u>** **เป็นธรรม** หมายถึง ว. ถูกต้อง **ปฏิบัติ** หมายถึง (1) ก. ดำเนินการไปตามระเบียบแบบแผน เช่น ปฏิบัติราชการ กระทำเพื่อให้เกิดความชำนาญ เช่น ภาคปฏิบัติ (2) ก. กระทำตาม เช่น ปฏิบัติตามสัญญา (3) ก. ประพฤติ เช่น ปฏิบัติสมณธรรม ปฏิบัติต่อกัน **เที่ยงธรรม** หมายถึง ว. ตั้งตรงด้วยความเป็นธรรม **อคติ** หมายถึง น. ความลำเอียง มี 4 อย่าง คือ ฉันทาคติ = ความลำเอียงเพราะรัก โทสาคติ = ความลำเอียงเพราะโกรธ ภยาคติ = ความลำเอียง เพราะกลัว โมหาคติ = ความลำเอียงเพราะเขลา (ป.) **พฤติกรรมตามค่านิยมไม่เลือกปฏิบัติ** (รายงาน การวิจัย กรณีศึกษาบุคคลตัวอย่างและเครื่องชี้วัด เพื่อนำไปสู่การพัฒนาพฤติกรรมข้าราชการยุคใหม่, สำนักงาน ก.พ., 2547) หมายถึง การที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือ ให้บริการแก่ผู้ที่มารับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่แบ่งแยกว่าเป็นข้าราชการหรือคนทั่วไป ไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ศาสนา ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับความรู้ และความใกล้ชิด ให้บริการด้วยความสะดวก ถูกต้อง รวดเร็ว ทันกับสถานการณ์ อย่างมีน้ำใจ เมตตากรุณา และเอื้อเฟื้อ กรณีมีเหตุ จำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินที่ต้องบริการให้ผู้ใดก่อน ก็สามารถอธิบายเหตุผลให้ผู้รับบริการคนอื่น ทราบทั่วกัน	1. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม เสมอภาค เท่าเทียม ปราศจากอคติ ไม่นำความรู้สึกส่วนตัว เช่น ความรัก ความโกรธ ความกลัว ความหลง มาใช้ในการตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องต่าง ๆ 2. ปฏิบัติต่อกลุ่มที่ควรได้รับความคุ้มครอง อย่างมีเหตุมีผลเพื่ออำนวยความสะดวก เช่น เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส 3. ให้บริการด้วยความเต็มใจ ยิ้มแย้มแจ่มใส รักษา ประโยชน์ให้แก่ผู้รับบริการทุกคนเท่าที่จะทำได้ใส่ใจผู้อื่นจากใจจริง แสดงออกถึงความห่วงใย เคารพ ศักดิ์ศรีของทุกคนทุกบทบาท ปฏิบัติต่อทุกคนอย่างให้เกียรติ	1. ไม่แสดงออกถึงการกีดกันแบ่งแยก จำกัดสิทธิ์ด้วยเหตุผลของความแตกต่าง เช่น เชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย การศึกษาอบรม สถานะทางเศรษฐกิจสังคม และความเชื่อทางการเมือง 2. ไม่อาศัยตำแหน่งหน้าที่ในการอำนวยประโยชน์หรือเลือกปฏิบัติต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นพิเศษ 3. มีอคติในการปฏิบัติหน้าที่โดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม 4. ปล่อยปละละเลยหรือเพิกเฉยเมื่อพบเห็นว่ามีการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ 7
ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรม	
	ควรทำ (Dos)	ไม่ควรทำ (Don’ts)
<u>หลักการ</u> ดำรงตนแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตด้วยการ รักษาเกียรติศักดิ์ของความเป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย **<u>คำอธิบาย</u>** **ดำรง** หมายถึง (1) ก. ทรงไว้, ชูไว้, ทำให้คงอยู่, เช่น ดำรงวงศ์ ตระกูล ดำรงธรรม, คงอยู่ เช่น ประเทศชาติ จะดำรงอยู่ได้ด้วยความสามัคคี (2) ว. ตรง, เที่ยง, มั่นคง, เช่น ไผทของไทยทุกส่วน อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล (แผลงมาจาก ตรง) **แบบอย่าง** หมายถึง น. ตัวอย่างที่จะอ้างเป็น บรรทัดฐานได้ **รักษา** หมายถึง ระวัง เช่น รักษาสุขภาพ ดูแล เช่น รักษาทรัพย์สมบัติ, ป้องกัน เช่น รักษาบ้านเมือง สงวนไว้ เช่น รักษาความสะอาด รักษาไมตรี **ภาพลักษณ์** หมายถึง น. ภาพที่เกิดจากความนึกคิดหรือที่คิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้น จินตภาพ (อ. image) **ดำเนิน** หมายถึง ก. เป็นไป เช่น การประชุมดำเนินไปด้วยดี, ทำให้เป็นไป, เช่น ดำเนินงาน ดำเนินการ ดำเนินชีวิต **ชีวิต** หมายถึง น.ความเป็น, ตรงข้ามกับความตาย **เกียรติศักดิ์** หมายถึง น. เกียรติ, เกียรติตามฐานะของแต่ละบุคคล	1. ดำรงตนอย่างเหมาะสม ศรัทธาและเคารพต่อวิชาชีพของตน 2. พัฒนาตนเองให้มีความอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือยเกินฐานะของตน 3. รับรู้ถึงความสามารถของตน มองโลกในแง่ดี มีความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูล เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่บุคคลอื่น 4. เผชิญปัญหาอย่างรู้เท่าทัน และควบคุมอารมณ์ มีสติสัมปชัญญะในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยวิธี ที่เหมาะสม 5. ภาคภูมิใจในความเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ธำรงศักดิ์ศรีด้วยความถูกต้อง ชอบธรรม อุทิศแรงกายแรงใจ ผลักดัน ภารกิจหลักของตนและมหาวิทยาลัยให้บรรลุผลสำเร็จ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาชาติและสังคมไทย 6. สำนึกอยู่เสมอในการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ที่จะต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือศรัทธาของประชาชน	1. ไม่กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติคุณ ศักดิ์ศรี และชื่อเสียงแห่งอาชีพและมหาวิทยาลัย 2. ไม่ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย ไม่เคารพต่อกฎหมายและไม่มีวินัย 3. ไม่ประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามของสังคมไทย เพื่อสืบทอดวัฒนธรรมความเป็นไทยให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืน 4. ไม่ปกป้องผลประโยชน์ของชาติและสาธารณะ และไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของประชาชน 5. แสดงกิริยาอาการหรือพฤติกรรมอันมีลักษณะเป็นการคุกคามทางเพศ 6. ประพฤติปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ไม่สอดคล้องกับประมวลจริยธรรมของมหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีว่าด้วย ประมวลจริยธรรม พ.ศ. 2564